

τὸ δίκαιον καὶ γροικώντας τῇ συνείδησίν του πὼς δὲν εἶναι τῆς δικαί / οσύνης νὰ
ἔχην τὸ ξένο πρᾶμα τοῦ εἶπε τοῦ μισερ Νικολοῦ ἅμε νᾶχης πάλι τὸ πρᾶμα σου
κα / θὼς τὸ εἶχες καὶ ἀπὸ τὸ πρῶτον καὶ ἐγὼν δὲν πρετεντέρω πλέα τίποτας ἀπὸ
λόγου σου λέγει του ὁ μισερ Νικο / λὸς κ' ἐδὰ παρακαλῶ σεν ἔλα νὰ πᾶμε στοῦ νου-
δάρου νὰ μοῦ τὸ βάλης διὰ γράφου ἐκεῖνος λέγειν / ἐπηλογήθην καὶ εἶπεν του ἐγὼ
θωρεῖς στέκων νὰ μπαρκαριστῶν νὰ μισέψων καὶ δὲν μπορῶν νὰ / ἔλθων μὰ ἄς
εἶναι μάρτυρες ἐτοῦτοι ὅπου εὐρίσκονται ἐδῶν πὼς ἅμε νᾶχης τὸ πρᾶμα σου ὡς /
καθὼς τὸ εἶχες ἀπὸνα πρῶτον. Λοιπὸν ὁ αὐτὸς μισερ Νικολὸς ἔφερεν / τὴν σή-
μερον / τοὺς ἴδιους μάρτυρες ὁ / ποὺ ἐτύχασιν ἐτότες ἐκεῖ καὶ μαρτυροῦν καὶ λέσιν
ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν τος καὶ εἰς φόβον Θεοῦ πὼς πὼς ἔτ'ζι / τοῦ ἐγροικήσασιν καὶ
εἶπε τοῦ μισερ Νικολοῦ ἅμε νᾶχης τὸ πρᾶμα σου ὡς καθὼς τῶχες πάντα ἐπειδὴν
καὶ / νὰ μὴν εἶναι τὸ πρᾶμα σου ὡσὰν μοῦ ἐλέγασιν καὶ νὰ τὸ χαροῦν τὰ παιδία σου
οἱ ὅποιοι μάρτυρες ἀπογρά / φουν κάτωθεν ὑπὸ χειρός τος ὅσοιν ἔχου γράμματα
καὶ ὅσοιν δὲν ἔχουν θέλει βάλου ἄλλους νὰ γράψου διὰ λόγου τος.

/ — Κωσταντῆς Μπάφος μάρτυρας τὰ ἄνωθε. —

/ — Γιώργης Γαλάτες μαρτυρᾷ ὡς ἄνωθε καὶ διὰ νὰ μὴ γράφη ἔγραψα ἐγὼ Δημή-
τρης Κυνηγὸς / διὰ λόγου του —

/ — Μιχέλης Κωβαῖο μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

745*

/ μαρτυρία Λιανοῦ Γεμα / λιάρη διὰ τὴν ἐλαία / τοῦ περιβολιοῦ τοῦ ἀφ / ἔντη
γερομονάχου Κω / βαίου στὰ 1687 Φ 403

746

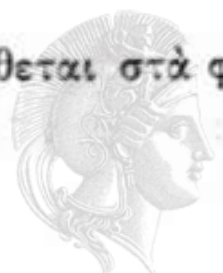
Ἀντιρρήσεις γιὰ τὴν διάθεση προικῶων

φ. 399^τ

/ Ἐβ[[α]]γαλμένο Φ 435

/ [+ 1688 ἐν μηνί Ἰουνίου 30/ τὴν σήμερον ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησία

* Τὸ κείμενο αὐτὸ εἶναι γραμμένο σὲ μικρὸ τεμάχιο χάρτου ποὺ παρεντίθεται στὰ φύλλα 398, 399 καὶ ἀφορᾷ τὴν πράξιν ὑπ' ἀρ. 704.

κάμοῦ τοῦ ὑπο / [γράφοντ]ος νοτάριου καὶ εἰς τοὺς κάτωθεν ἀξιοπίστους μαρτύρους
 ὁ μισέρ Βασίλης Λεμονί / [της λέγο]ντάς μου ἵνα τοῦ ποιήσω τὴν παροῦσαν κον-
 τραντιτζιὸν πὼς ἐπειδὴ καὶ ἡ συνβί / [αν του ἡ] κερά Κατερίνα καὶ νὰ ἐπῆγεν νὰ
 ἐπουρκόταξε κρυφά του τῆς θυγατέρας / [της] ποὺ ἔχειν μὲ τὸν μπρῶτον της ἄντρα
 τὸν μποτὲ Νικολὸ Γαλάντε καὶ νὰ τῆς ἤταξε ὅλο / τὸ πουρκὶ τόσον στάμπιλε ὡσὰν
 καὶ μόμπιλε καὶ δὲν ἐκράτηξε καὶ διὰ τὰ ἄλλαν της / [παιδ]ία τὰ δύο ὅπου ἔχειν
 καμωμένα μὲ τὸν αὐτὸν Βασίλη ἀντζί κοντραντίρειν / [καὶ δ]ιὰ τοῦ λόγου του
 ὅτιν αὐτὸς εἶναι κεφαλὴ τῆς γυναικὸς του καὶ αὐτὸς εἶναι νοικοκύρης εἰς / [τὸ π]ρᾶ-
 μαν της καὶ αὐτὸς θὲ νὰ πηγαίνει εἰς τὰ πράματά της νὰ μαζώνει τίς ἐσονδιές της /
 [ὡσά]ν ἄντρας της διατὶ διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶμα ὅπου εἶχεν τὴν ἐπῆρε διὰ γυναίκαν
 / [τ]ου καὶ ἃς ἀνοίξην πᾶσαν ἕνας τὰ μάτιαν του μὴν ἐπιχειριστῇ εἰς τὴν αὐτὴν
 δουλειὰ ὅ / τιν ἐγὼ δὲ θέλω ἀφήσω κανένα νὰ σιμώσῃν εἰσὲ ἁλώνι της ἢ σὲ πατη-
 τήριν της καὶ ἂν ἔλ / θην κανεὶς θέλομε ἔλθῃν εἰσὲ μεγάλες σύνχυσες καὶ ἐρχόμενοι
 καμμία ὑψηλοτάτη / δικαιοσύνη θέλομε κριθεῖν διὰ τοῦτον δίνω εἶδῃσιν εἰς τὰ αὐτὰ
 συμπεθερικὰν της / καὶ εἰς τοῦ λόγουν της πὼς εἰς κάθε καὶρὸν γίνοντας τὰ αὐτὰ
 παιδία νόμου ἡλικίας ἔ / χουν νὰ γυρέψουν καὶ αὐτὰ τὸ μερδικόν τος ἀπὸ τὸ πουρκὶ
 τῆς μάνας τος ὡσὰν παιδίαν της / καὶ αὐτὰ καὶ δώνων τος τὸ ἀβίζον νὰ τὸ ξεύρου
 διὰ πᾶσαν καὶρὸν φανερώνοντάς τος / τον μὲ τὴν παροῦσαν κολλημένη εἰς τοὺς
 φανεροὺς τόπους καὶ συνηθισμένους τῆς Ἀξίας / καὶ βαλμένο εἰς τὴν φανερὴ νοτα-
 ρία τοῦ Μηνιάτην διὰ νὰ φαίνεται εἰς κάθε καὶρὸν / τῆς χρείας πὼς τοὺς ἐβιζάρη-
 σαν νὰ μὴ βρίσκου πρόφασιν.

/ — Δημήτρης Κόκκος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε. —

/ — Μανώλης Διακονόπουλος μάρτυρα ὡς ἄνωθε —

/ — Ἰάκωβος Ταμέτζος μάρτυρας —

/ — Θωμᾶς Μιχαλίτζης μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα βαλμένος ἀπὸ τὸν ἄνωθεν μισέρ Βασίλη.

747

Μαρτυρία

φ. 399^v

/ Φ 435

Ἐβγαλμένη

/ + 1688/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 24/ τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν εἰς τὴν παρρησία
 κά[μοῦ τοῦ ὑπο] / γράφοντος νοτάριου ὁ μισέρ Τζωρτζέτος Κοντοπίδης καὶ ὁ μισέρ